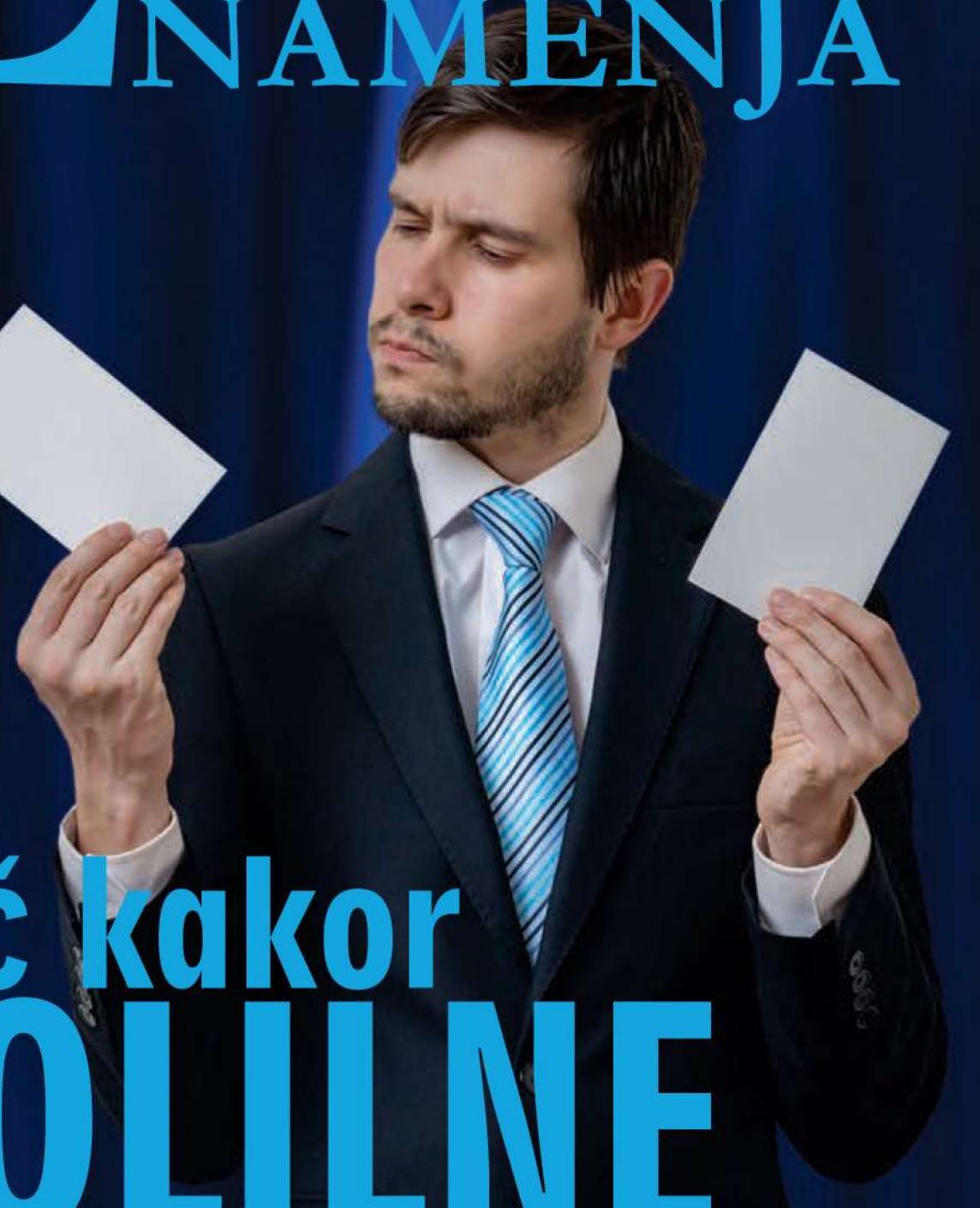
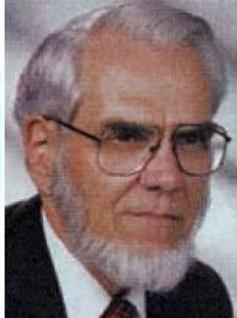

Z ČASA ZNAMENJA

več kakor
**VOLILNE
SKRINJE**

UREDNIKOVA BELEŽKA

Marvin Moore

kako spremeniti narod?

O drastel sem v štiridesetih in petdesetih letih prejšnjega stoletja, ko je večina ljudi bila kristjanov in so vsi praznovali božič s postavitvijo jaslic na javnih mestih. Kakšna sprememba se je zgodila v sedmih desetletjih! Danes posvetni oporekajo takšnemu ravnaju s sklicevanjem na zakon, homoseksualne poroke so postale nekaj vsakdanjega in krščanska mladina trumoma zapušča svoje cerkve. Ni čudno, da so kristjani zaskrbljeni in se sprašujejo, kam je zaredila njihova kultura. Kaj je potem takem rešitev težave? V osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja sta t. i. Moral Majority in Christian Coalition izvajali pritisk na ameriške politike, v novejšem času pa t. i. American Renewal Project, ki ga vodi David Lane, išče tisoč pastorjev, ki bi se potegovali za politično službo.

V članku „Več kakor volilne skrinje“, ki se začne na strani 20, se Clifford Goldstein sprašuje, ali je politično angažiranje kristjanov rešitev za posvetnost, ki narašča v ZDA in v vsej zahodni kulturi.

**ZČASA
ZNAMENJA**

ISSN 1580-223X
izhaja polletno, brezplačno
vse pravice pridržane

Urednik: Zmago Godina

Slika na naslovnci: fotolia.com

Znamenja časa

Njegoševa 15

1000 Ljubljana

e-mail: info@dopisna-svetopisemska-sola.si

naslovnica

20 Več kakor volilne skrinje

Kaj lahko resnično reši človeške težave?

članki

6 Slišati Božji glas

Kako naj vemo, kam nas Bog usmerja, kadar se odločamo?

10 16 načinov družinskega mirovnika

Obstaja možnost, da s sporom ravnamo pravilno

25 Pomemben si!

Za napredok Božjega dela so pomembna tudi majhna dejanja

6

34

26 Čudež ljubezni

Izkušnja človeka, ki se je zatekel k Bogu in obrnil hrbet čaščenju demonov

31 Oropani!

Bog jo je odvrnil od načrtovanega, da ji reši življenje

34 Uporabite krivdo za izboljšanje življenja

kolumne

4 Religija v novicah

15 Upanje za trpeči svet

Obstaja razlog za veselje

38 Vaša svetopisemska vprašanja

Revija Znamenja časa želi bralcem zagotoviti relevanten material – novice, nasvete in članke, ki jim bodo v sodobni družbi pomagali k polnosti življenja in jih izpolnili z radostjo in upanjem.

**ZČASA
NAMENJA**

Svetopisemska besedila so vzeta iz Standardnega prevoda Svetega pisma. Copyright © Društvo Svetopisemska družba Slovenije 1996, z dovoljenjem. Besedila z oznako EKU so iz ekumenske izdaje iz leta 1987. Besedila z oznako CHR so po Chraskovem prevodu.

Slika na naslovnici: © kantver – Fotolia

NAVEDENO

„Ljudi ne moremo spraviti v nebesa s silo in bičem.“

Iranski predsednik Hassan Rouhani na zdravstveni konferenci v Teheranu junija 2014. –*The Guardian*

Verstva v Izraelu

VIR:Pew Research Center

no pranovanje nedelje.“ Cameronov predlog je bil preglasovan za 31 glasov. To je tretjič v zadnjih petih letih, da je premier konzervativne stranke poskušal doseči spremembo glede trgovanja ob nedeljah, vendar je parlament vedno glasoval proti.

—Associated Press

Praznovanje nedelje v Angliji

Majhne trgovine s površino do 280 m² so lahko v Angliji ob nedeljah odprte poljubno dolgo, večje pa so omejene na šest zaporednih ur med 10. in 18. uro. Britanski premier David Cameron želi to spremeniti in pravi, da bi državno gospodarstvo lahko pridobilo približno 1,5 milijarde funтов v naslednjih desetih letih, če bi večjim trgovinam omogočili daljši odpiralni čas. Zato je prosil parlament, da potrdi spremembo, ki bi krajevnim oblastem dovoljevala odločati o daljšem poslovnom času večjih trgovin. Toda predstavniki političnih strank se s predlogom niso strinjali. Sklenili so, da je potrebno „poseb-

Kanadska svetopisemska družba bo darovala milijon Svetih pisem

Kanadska svetopisemska družba načrtuje do konca 2017 na Kubi razdeliti milijon Svetih pisem. Vodja kubanske svetopisemske komisije Alain Montano Dhez pravi, da so zaradi po-manjkanja Svetih pisem „verniki prepisovali delčke besedil na liste in si jih posojali.“ Razvojni referent kanadske svetopisemske družbe pravi, da so med njegovim obiskom na Kubi ljudje poljubljali svoja nova Sveta pisma in se v solzah zahvaljevali zanje.

—Christian Week

Pek mora peči torte

Leta 2012 sta Charlie Craig in David Mullins naročila torto za svojo poroko pri Jacku Phillipsu, lastniku slaščarne v mestu Denver v Koloradu v ZDA. Phillips je naročilo zavrnil z obrazložitvijo, da mu krščansko prepričanje ne dovoljuje, da bi pravljal torte za homoseksualne poroke. Craig in Mullins sta podala ovdbo na komisijo za državljske pravice, ki je leta 2013 presodila proti Phillipsu, kar je potrdilo tudi višje koloradsko sodišče.

Phillips in njegova odvetnica Nicolle Martin sta se pritožila na koloradsko vrhovno sodišče, vendar je le-to zavrnilo obravnavo primera in potrdilo veljavnost sodbe višjega sodišča. Vrhovno sodišče je izjavilo, da bi obravnavalo primer, če bi se Phillips sklical na pravico svobode govora. Phillips in Martina načrtujeta pritožbo na vrhovno sodišče ZDA. —Associated Press

Ženska prejela 28 udarcev s palico zaradi kršenja šeriatskega prava

60-letna Remita Sinaga je ena od redkih kristjanov, ki živi v indonezijski skrajno konzervativni muslimanski zvezni državi Aceh. Na skrivaj je prodajala steklenice z alkoholno pijačo, kar pomeni kršitev šeriatskega prava. Ko so jo prijeli, ji je sodišče ponudilo dve možnosti: zaporno kazeno ali 28 udarcev

s palico ob posmehovanju in fotografinju sosedov. Udarce si je izbrala iz dveh razlogov: indonezijski zapori so grozljivi in udarjanje navadno ni brutalno. Nekdanji šef šeriatske policije je izjavil, da „namen tepenja ni povzročanje bolečine temveč ponižanja.“

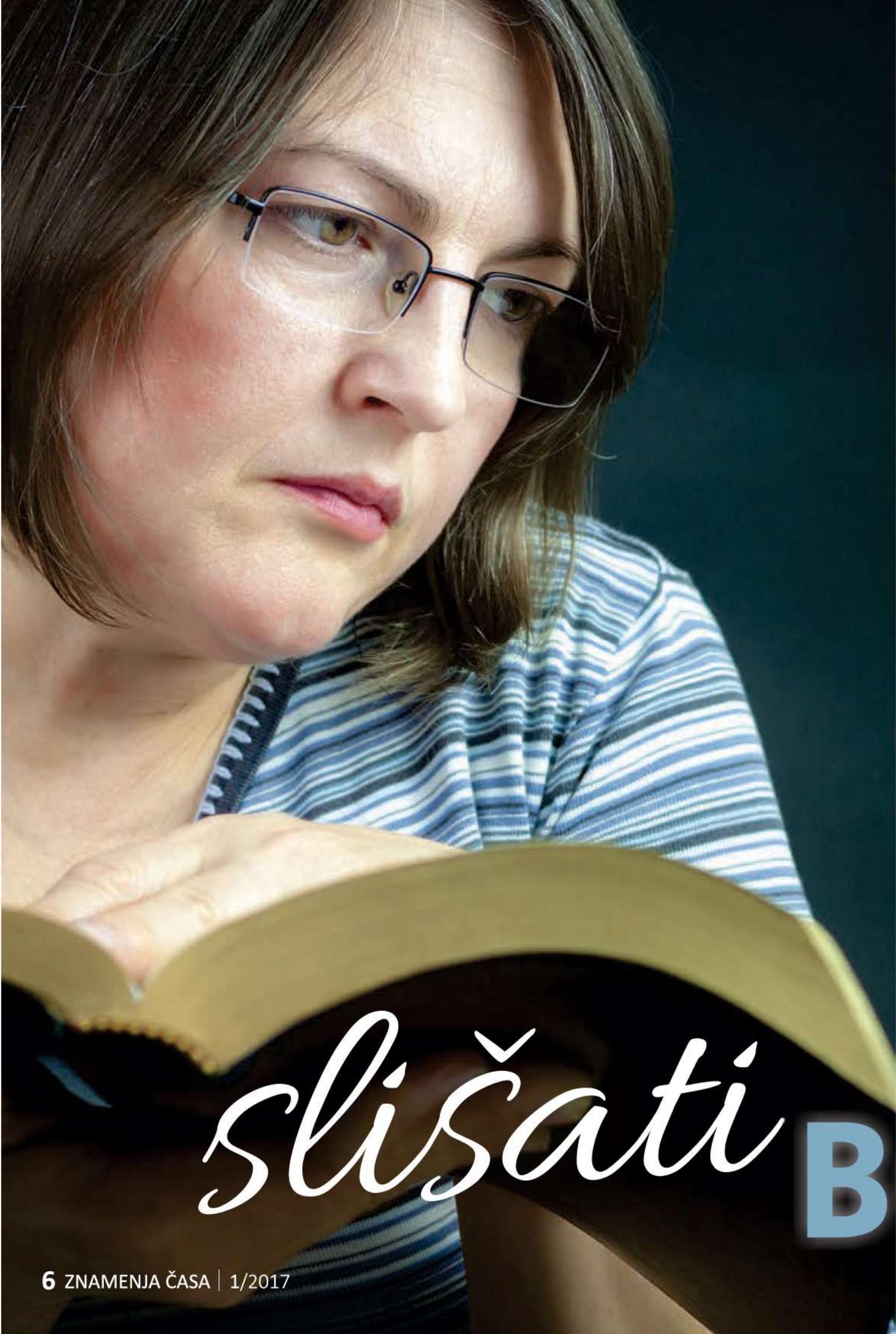
—Religion News Service

Cerkev izgubila 15.053 članov

Skoraj tri četrtine Norvežanov je luteranov. Ne-

davno je tamkajšnja luteranska cerkev izgubila čez 15.000 članov v štirih dneh! Izhod se je začel 15. avgusta lani, ko je cerkev objavila spletno registracijo, ki je ljudem omogočila, da se pridružijo cerkvi ali pa jo zapustijo. 15.053 je izbralo izhod. Izguba je bila nekoliko ublažena s 1369 novimi člani, ki so izbrali pridružitev. Kljub temu ima cerkev še 3,8 milijonov članov v svojih knjigah.

—Independent.co.uk

slišati B

Kako naj veste, kam vas Bog usmerja, kadar se odločate? **Jeffrey Collins** podaja svoje razmišljanje o tem vprašanju.

To je dobra služba in vem, da si jo želiš,“ razmišlja Michelle. „Toda to pomeni odhod iz domačega kraja, selitev, menjavo šol in sprašujem se, če je to prava stvar za našo družino. Morda Bog želi, da ostanemo tukaj, kjer smo.“

„Po drugi strani,“ pravi Tony, „pa morda vse te ovire pomenijo, da nas Satan želi odvrniti od odhoda v kraj, ki nam ga je pripravil Bog.“

Tony in Michelle želita slišati Božji glas – in slišita različne stvari. Kaj je Božja volja zanju? Naj gresta ali ostaneta? Kako naj vemo, kaj nam govori Bog?

preveč informacij

Za začetek pojasnimo zmotno predstavo, ki se je držijo mnogi iskreni kristjani. V Svetem pismu berjo, kako je Bog vodil ljudi, in iz tega sklepajo, da ima Bog določeni načrt za njihova življenja, takorekoč kažipot za vsako odločitev. Če ga bodo odkrili, se bodo vedno odločali pra-

vilno in imeli idealno življenje.

Toda to je napačna predstava. Nihče nima idealnega življenja. Verni moški in ženske iz Svetega pisma niso imeli podrobnih navodil, kako naj živijo iz ure v uro. Primeri Božjega čudežnega vodstva v njihovih življenjih so bili izjemni in ne vsakodnevni dogodki. Bog je privedel Jožefa na pomemben položaj v Egiptu, toda v številnih primerih (kakor je bilo npr. srečanje s Potifarjevo ženo) je bil odvisen od načel, ki se jih je naučil. Vidimo Pavla, kateremu je na poti v Damask popolnoma spremenil načrte, toda iz njegovih pisem vemo, da je v poznejši službi imel veliko konfliktov in težavnih odločitev. David je bil čudežno odveden z ovčje paše, da bi postal izraelski kralj, vendar se je pozneje od njega pričakovalo, da vlada po naukih Svetega pisma.

Kljub njihovemu posebnemu odnosu z Bogom, so ti ljudje sprejemali težke odločitve in Sveti pismo poroča, da so se včasih odločili napačno.

OŽJI GLAS

štiri smernice

Prva stvar, ki jo je potrebno omeniti, je dejstvo, da lahko veste Božje namere za vaše življenje, kadarkoli to želite. To vas morda preseneča, vendar je res. Sveti pismo vsebuje vse nasvete, ki jih potrebujemo, da bi živeli, kakor Bog želi, pa čeprav od njega nikoli nismo prejeli besede, znamenja ali vtisa. „Tvoja beseda je svetilka mojim nogam, luč moji stezi,“ je rekel psalmist (Ps 119,105).

Tako lahko upravičeno rečemo, da vsako sporočilo, ki ni skladno s Svetim pismom, ni od Boga. Neki moški mi je omenil, da ga je Bog spodbudil, naj zapusti svojo ženo in se poveže z ženo nekoga drugega. Kar je slišal, ni mogel biti Božji glas, ker Sveti pismo prepoveduje takšno obnašanje (2 Mz 20,14).

Morda ste brali ali slišali za karizmatične verske voditelje, ki so trdili, da prejemajo posebno Božje razodejte. Taki včasih pritegnejo velike skupine zvestih sledilcev. Toda ko se izkaže, da so manipulativni, pridobitniški in da zlorabljajo ljudi, postane jasno, da njihova dejanja niso usklajena s Svetim pismom. „Proti postavi in pričevanju bodo govorili,“ pravi prerok Izaija, „kakor je ta beseda, ki ne oznanja jutranje zarje. Postave in pričevanja naj se oklepajo! Če ne govorijo po tej besedi, ni zanje jutranje zarje.“ (Iz 8,20 SSP, CHR)

Sveti pismo mora vedno biti prvi prostor, kjer iščemo Božje vodstvo. Ne, Sveti pismo ne pravi „Derek,

moraš se poročiti z Janet,“ ali „Ti, Helen, prevzemi službo v New Yorku.“ Toda daje nam načela, po katerih se lahko odločamo o takšnih stvareh. Bog nam zaupa, da bomo v svojem primeru uporabili ta načela v skladu z zdravo pametjo, ki nam jo daje. Opazite, prosim, da psalmist ne opisuje Božje besede kot GPS, ki vas drži na najbolj ravni in najhitrejši poti, temveč kot luč, ki osvetljuje pot pred vami in vam pušča svobodo glede izbire.

Drugo, kar upoštevajte, je molitev za Božje vodstvo, vendar s pravilnim pričakovanjem.

Zamislite si, da imate prijatelja, ki pride k vam samo takrat, kadar kaj potrebuje – uslugo, posojilo, tolažljivo besedo, ves preostali čas pa vas ignorira. Bi to za vas bil izpolnjujoč odnos? Nekateri ljudje ravnajo z Bogom tako, kakor da bi bil nebeški božiček, ki zadovoljuje njihove želje. Toda molitev je veliko več. Ellen White je v knjigi *Boljša pot* zapisala: „Molitev je odpiranje srca Bogu kot prijatelju. To pa ni potrebno zato, da bi mu povedali, kdo smo, temveč zato, da bi ga lahko sprejeli. Molitev ne spušča Boga k nam, marveč nas dvigne k njemu.“

Če vas molitev privede v tak odnos z Bogom, se boste počutili bolje opremljeni za dobro odločanje. „Izpolnjevati tvojo voljo, moj Bog, me veseli,“ pravi psalmist. Zakaj? Ker „tvoja postava je v mojem srcu.“ (Ps 40,8) Znotraj takega prijateljstva

z Bogom lahko dejansko zastavite svoja vprašanja popolnoma znova in odprete svoje srce za nove možnosti in rešitve, ki jih do takrat niste predvideli.

Tretjič: Potem, ko ste molili, morate biti pozorni na priložnosti, ki se vam odpirajo.

Obstaja zgodba o dobrem človeku, ki se je ob poplavi zatekel na streho svoje hiše in molil za Božjo pomoč. Kmalu je prispel čoln, toda moški je odvrnil: „Resite koga drugega, kajti Bog skrbi zame.“ Pozneje je nad njim zaokrožil helikopter, toda moški je zopet rekel reševalcem, naj pomagajo komu drugemu, kajti zanj skrbi Bog. Voda je še naprej naraščala in na koncu se je moški utopil. Ko je prispel v nebesa, je vprašal Boga: „Zakaj me nisi rešil pred poplavou?“

„Poskušal sem,“ je odvrnil Bog. „Ali nisi videl čolna in helikopterja, ki sem ju poslal pote?“

Vsaka nova priložnost za službo zagotovo ni Božja volja. Če bi sprejeli vsako novo ponudbo, bi jo verjetno menjali prepogosto! Toda če ste resno prosili za Božje vodstvo, opazujte na novo odpirajoča se vrata.

Cetrтиč: isčite dober nasvet. Že prej sem vas opozoril na samopoveličevalne voditelje, ki imajo prikrite namene. Toda moder in svetopisemsko usmerjen kristjan, ki je šel skozi podobne težave, s kakršnimi se sedaj soočate vi, bo zelo koristen vir na-

svetov. Kralj Salamon pravi: „Modri pa posluša nasvet.“ (Preg 12,15)

kaj je pomembno

Če nihče ne dobi popolnega življenjskega kažipota, je Bog verjetno zadovoljen z množico naših odločitev, dokler so usklajene s Svetim pismom. Michelle in Tony bi lahko sprejela novo službo ali pa ostala tam, kjer sta bila, in v obeh primerih

VSAKA NOVA PRILOŽNOST ZA SLUŽBO ZAGOTOVILA BOŽJA VOLJA.

izvršila Božjo voljo. Pomembnejše od kraja bivanja in delovanja je njuno zadovoljstvo. Apostol Pavel je napisal: „Na vse mogoče sem se navadil: biti sit in biti lačen, biti v obilju in biti v pomanjkanju. Znam se tudi ponizati, znam tudi v obilosti živeti; sleherne in vsake stvari sem vajen, sit biti in lačen, v obilosti živeti in v pomanjkanju. Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.“ (Fil 4,12.13)

Pavel še dodaja: „Nič ne skrbite“ (vr. 6). Naučil se je, da je ne glede na življenjske steze, ki jim sledite, na koncu bolj kakor katerikoli cilj ali doseg pomemben kraj, kamor vas vodi Bog: Želi vas imeti v svojem kraljestvu (1 Tim 2,4). Zagotovljam vam, da se boste z nebeške obale ozrli nazaj in z apostolom Pavlom potrdili, „da njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu.“ (Rim 8,28)

Bilo bi lepo, če do sporov ne bi prihajalo, vendar **Tammy Darling** meni, da obstaja priložnost za poboljšanje, če s sporom ravnamo pravilno.

16

načinov
družinskega

MIROVNI

Vseh odnosih občasno prihaja do sporov, v družinah pa še pogosteje zaradi časa, ki ga preživimo skupaj. Kadar grešni ljudje (To smo vsi, mar ne?) živimo v taki medsebojni bližini, med nami nastajajo trenja, ki se včasih spreme-

nijo v spor. Pa vendar ni potrebno, da bi se trenje stopnjevalo in poškodovalo naš odnos.

Na družino rada gledam kot na Božji način za naše prečiščevanje. Morda zveni čudno, vendar gre za nekaj dobrega. Bog uporablja naše družine, da bi nam pomagal rasti in

KA

zoreti, da bi mu postali podobni. Kaj? Trenje? Izid bo čudovit biser.

Dom je najprimernejši prostor za uveljavljanje svetopisemskih načel v naših življjenjih. Zelo pomembno svetopisemsko načelo za družine govorí o ustvarjanju miru. V članku si bomo ogledali 16 načinov, na katere

lahko postanete družinski mirovnik.

1 preiščite svoje srce

Vsi spori se začnejo v srcu. Odločitve, ki jih sprejemamo, misli, ki jih gojimo in besede, ki jih izgovarjamo, vse to izvira iz srca. Modri mož je rekel: „Z vso skrbjo

varuj svoje srce, kajti iz njega izvira življenje. (Preg 4,23) Redno preverjanje stanja srca vam bo pomagalo, da ustvarite in vzdržujete mir v svoji družini.

2 ne očitajte

Ko kazalci

začnejo kazati, se čustva razžarijo. Adam je iznašel igro obtoževanja in Eva jo je izpopolnila (1 Mz 3,11-13), vendar to ne pomeni, da se jo moramo igrati tudi mi. Da ohranite mir, prevzemite odgovornost za svoja dejanja brez izgovarjanja. In če gre za napačno početje koga drugega, jim pomagajte, da se naučijo enakega ravnana. Ne obtožujte jih, razen če gre za nekaj, kar je nevarno. Kazanje s prstom družini nikoli ni prineslo miru.

3 opravičite se in odpustite

Spor se lahko hitro razreši, če se to dvoje ponudi takoj in iskreno, vendar bežen „oprosti“ ne zveni ravno prepričljivo. Povejte, zakaj vam je žal in da niste žeeli poškodovati odnosa. Pravi mirovnik je prav tako pripravljen odpustiti drugemu, kakor je Kristus odpustil nam. (Lk 23,34; Ef 4,32)

4 ne napadajte

Veliko družinskih sporov je posledica napada na to, kar je nekdo rekel ali storil. Vsako jutro se odlo-

čite, da ne boste napadalni. Če ne boste dovolili, da vas stvari iztirijo, bo v domu manj sporov in več miru.

5 bodite usmiljeni

Vsakdo lahko ima slab dan in nekatere med nami tudi PMS. Malo usmiljenja je lahko zelo uspešno za ohranjanje miru. Tukaj je veljavno zlato pravilo iz Luka 6,31: „In kakor hočete, da bi ljudje storili vam, storite vi njim.“ Če si želite usmiljenja, ga dajte in to velikodušno.

6 bodite obzirni

Vsek družinski član, od staršev do najmlajšega otroka, si zasluži obzirno ravnanje. Brezobzirnost se največkrat pojavi v obliki besed ali pogledov, lahko pa npr. tudi v obliki osebnih stvari, razmetanih po celiem stanovanju in podobnem nagajanju drugi strani. Biti mirovnik zahteva neprestano obzirnost na vseh področjih.

7 bodite hvaležni

To morda zveni čudno, vendar je bistveno za družinskega

mirovnika. Naša hvaležnost ali njen pomanjkanje določa, ali bomo zaradi družinskega spora ali krize postali boljši ali zagrenjeni. Sami odločamo, ali bomo v določeni situaciji postali zagrenjeni, kar nam bo odvzelo možnost, da smo družinski mirovnik, ali ne. Ne glede na to, kaj se dogaja, obstaja vedno razlog za hvalo.

8 nadzorujte glas

Zvišan glas, sarkazem in kritizem le razpihajo ogenj spora. Družinski spor se pogosto ne zaostri zaradi tega, kar je rečeno, temveč zaradi načina, kako je rečeno. Poznam družino, kjer je žena zelo zgovorna in neposredna. Ko se pojavi napetost z možem ali otroki, zviša glas, ne da bi se tega zavedala. Prav tako se zavedajte, da ima tudi govorica telesa svoj „ton“.

9 dajte prednost družinskim članom

Ni nas potrebno učiti, kako sebe postaviti na prvo mesto. Ne potrebujemo navodil za sebičnost, kajti za našo grešno naravo je to nekaj naravnega. „Jaz“ je vzrok mnogih družinskih težav, vendar Sveti pismo svetuje: „Ne delajte ničesar iz prepirljivosti in ne iz praznega slavohlepja, ampak imejte v ponižnosti drug drugega za boljšega od sebe.“ (Fil 2,3) Kot mirovnik imejte pravilni prednostni vrstni red: Jezus, družinski člani, jaz.

10 ljubite drug drugega

Naj ne ostane le pri besedah „imam te rad“. Pokažite ljubezen na praktični način. Pripravite sendvič svoji majhni sestri. Pospravite copate svojega velikega brata, da se kdo ne spotakne ob njé. Pomijte posodo namesto žene in pokosite travo namesto moža. Apostol Janez je zapisal: „Otroci, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.“ (1 Jn 3,18) Pomembno je izgovoriti besede „ljubim te“, vendar se prava ljubezen kaže z dejanji.

11 bodite vzor

Če ste roditelj, je vaš osebni zgled bistven. Otroci ne bodo sledili navodilu: „Stori, kakor sem rekel, ne, kakor jaz delam.“ Bodite jim vzor, da se učijo iz izkušnje. Če ste otrok ali najstnik in imate mlajše brate ali sestre, se zavedajte, da vas opazujejo in da se bodo zgledovali po vaših prizadevanjih za ohranitev miru. In če vaši starši niso kristjani, ste lahko vzor tudi njim. Dovolj je ena oseba, da sproži mirovniški proces.

12 najprej razmišljajte

Kaj storite, kadar se v družini pojavi težava? Se odzovete ali reagirate? Obstaja razlika med tem dvojim. Prvo bo pripeljalo do mirne rešitve, drugo bo povečalo spor. Kadar vam zdravnik reče, da ste se odzvali na zdravilo, je to nekaj dobrega. Če reče, da imate reakcijo, to ni dobro. Kot mirovnik se vedno odzovite.

13 zatecite se k Bogu

Naj bom iskrena: kadar v družini pride do nesporazuma, me to običajno vleče vstran od Boga. Morda sem prestrašena, zmedena ali preprosto jezna. Pa vendar je med družinsko krizo najboljši in najvarnejši prostor v naročju nebeškega Očeta. Morda ne boste razumeli, zakaj se vse to dogaja in kako se bo izšlo, vendar se lahko s svojimi vprašanji in strahovi zatečete k njemu in mu dovolite, da vas vodi skozi vihar. Ne moremo nuditi miru, če ga nimamo sami.

14 sprememite spremembo

Sprememba je del življenja, vendar naj ne bo sredstvo za razbijanje družin. Jeza, zagrenjenost in zamere bodo le poslabšale stvari vsem. Morda nam spremembe ne bodo vedno všeč, vendar s svojimi besedami in dejanji odločamo, ali bodo spremembe nepričakovani blagoslov. Če se bomo naučili sprejemati spremembe, bomo sposobni pomagati tudi ostalim družinskim članom ravnati tako, s čimer se bo ohranil mir.

15 zaupajte Bogu

Ena najtežjih stvari, ki se jih lahko naučimo, je zaupati Bogu. Pa vendar se v času družinskih težav tega lahko naučimo. Kadar gre vse gladko, nimamo razloga za zaupanje. Toda vsi vemo, da življenje ni tako. Ljudje umirajo, zakonci se ločujejo, družine razpadajo. Čeprav ne vemo, kdaj in kako se bo kriza končala, vemo, da je Bog še vedno z nami in da nas ni zapustil. Zaupajte Bogu in dovolite, da njegov „mir, ki presega vsak um“ (Fil 4,7), preplavi vaše bitje. Na ta način boste lahko mirovnik.

16 poiščite pomoč

Včasih se nam zdijo naše družinske težave prevelike. Mogoče je umrl družinski član in vsi so tako pogreznjeni v svojo žalost, da ne zmorejo pomagati drug drugemu. Ali pa je morda vsa družina navdušena zaradi bližnje selitve v drugi kraj – vsi razen sina najstnika. Prav je, da v težavnih situacijah poiščemo pomoč. Celo priporočljivo. „Kjer ni razumnega vodstva, propada ljudstvo, blaginjo pa pospešuje množica svetovalcev.“ (Prg 11,14 CHR) Bog ni predvidel, da bi vsak vse zmogel sam.

Ni nam treba trepetati pred družinskimi težavami. Spori in stiske so prikrite priložnosti. Če jih obravnavamo s stališča mirovnika, bomo poveličali Boga in postali bolj podobni Kristusu.

upanje za trpeči svet

Naš svet je morda kaotičen, toda **Nancy Canwell** verjame, da še vedno obstaja nekaj, česar se lahko veselimo.

Upanje. To nam pomaga živeti iz dneva v dan. Upanje, da se bodo naši uničeni odnosi morda popravili. Upanje, da bomo nekako uspeli plačati račune. Upanje, da bomo ozdraveli. Upanje, da naravna nesreča ne bo ponovno udarila. Upanje, da bo jutrišnji dan boljši od današnjega.

Pred nekaj leti sem govorila z gospo, ki dela kot svetovalka v centru za preprečevanje samo-

morov. Vprašala sem jo, kaj je po njenih izkušnjah glavni razlog, da ljudje razmišljajo o tem. Odgovorila je: „Izgubili so upanje. Ko razmišljajo o prihodnosti, si ne morejo predstavljati, da bi se lahko izboljšala, zato obupajo.“

Toda tudi ko se vse zdi črno in brezupno, se bo gotovo obrnilo na bolje – še vedno je upanje. Je upanje za ta trpeči svet. Je upanje zate – Jezusov ponovni prihod – in ko izvemo, kaj o tem uči Sveti pismo, ga lahko pričakujemo z velikim veseljem.

najti to upanje

Ko so učenci vprašali Jezusa o znamenjih njegovega prihoda, jim je odgovoril: „Glejte, da vas kdo ne zavede! Veliko jih bo namreč nastopilo pod mojim imenom in bodo govorili: 'Jaz sem Kristus,' tako da bodo mnoge zavedli. Slišali pa boste o vojnah in govorice o vojnah; glejte, da se ne vznemirite! Kajti to se mora zgoditi, vendar še ni konec. Vzdignil se bo namreč narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu in lakote in potresi bodo na raznih krajih, vendar je vse to začetek porodnih bolečin.“

(Mt 24, 4-8)

Svet je v zadnjih nekaj letih zagotovo izkusil mnoga znamenja. Toda,

kot je rekel Jezus, vse to je zgolj začetek. V vrstah 10 do 12 je nadaljeval: „Veliko se jih bo takrat pohujšalo. Izdajali bodo drug drugega in se med seboj sovražili. Vstalo bo veliko lažnih prerokov in mnoge bodo zavedli. Ker se bo nepostavnost povečala, se bo ljubezen pri mnogih ohladila.“

V 13. vrstici pa Jezus pove enega od najbolj ohrabrujočih stavkov v celotnem Svetem pismu: „Kdor pa bo vztrajal do konca, bo rešen.“

To je to! To je to upanje! Če vztrajamo do konca, če ne obupamo, bomo rešeni.

Ko gledamo poročila in vidimo, v kakšnih težavah je ta svet, smo v skušnjavi, da izgubimo pogum.

SVETOPISEMSKA ODKRITJA *predstavlja Errol Webster*

drugi Jezusov prihod

Pred kratkim se je v avstralski politiki zgodilo nekaj nepredstavljenega: v treh letih so se zamenjali trije premierji. Prvi, Kevin Rudd, se je soočil z volilno katastrofo in zamenjala ga je Julia Gilliard, prva ženska premierka v Avstraliji. V volitvah je zmagala s pomočjo neodvisnih. Zatem je Gilliardovo po 3 letih slabih javnomnenjskih raziskav, ki so napovedovale „katastrofalno izgubo“, odstavila njena lastna stranka in na oblast se je vrnil Kevin Rudd. Novinarji so to poimenovali njegov „drugi prihod“. Politika očitno ni prava rešitev za probleme tega sveta. Veliko bolj po-

memben in neprimerljiv dogodek pa ponuja upanje za ta svet – Jezusov drugi prihod.

1. Katero oblubo je Jezus zapustil svojim sledilcem? Jn 14, 1-3: „Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! V hiši morega Očeta je veliko bivališč ... Odhajam, da vam pripravim prostor ... Spet bom prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz.“

Živimo v težavnem svetu, kjer so vojne, naravne nesreče in zdrobljeni odnosi. Jezus je povedal, da se bo vse to dogajalo (Mt 24,4-12), toda njegov pri-

Toda če vemo, da vsa ta znamenja vodijo k Jezusovemu drugemu prihodu, bomo namesto tega napolnjeni z upanjem.

kako bo Jezus prišel?

Približno eno leto zatem, ko smo v moji družini postali kristjani, smo doživelji nenavadno izkušnjo. Nekega dne je nekdo potrkal na naša vhodna vrata. Ko jih je oče odprl, je pred njim stal moški, ki je imel na sebi oblecene le kavbojke – bil je brez srajce in brez čevljev. Imel je dolge lase in brado ter nosil lok in puščice.

„Jaz sem Jezus,“ je razglasil. „Sèm sem prišel, da bom v teh hribih ustanovil svoje kraljestvo. Želim, da ste

moj poveljnik.“

„To pa ne bo šlo,“ je odvrnil oče. „Prebral sem Sveti pismo in vem, da ko bo Jezus prišel, bo prišel v oblakih ter da ga bo videlo vsako oko.“

Moški ni uspel prepričati očeta in je odšel drugam. Očitno pa so mu nekateri drugi meščani verjeli, saj smo ga čez nekaj dni videli hoditi po prometni ulici. Oblečen je bil v dolgo haljo, za njim pa je šlo nekaj sledilcev.

Sveti pismo nam jasno sporoča, kaj lahko pričakujemo ob drugem Jezusovem prihodu: „Kajti sam Gospod bo ob povelju, ob nadangelskem glasu in ob Božji tropbenti stopil z neba. Najprej bodo vstali tisti, ki so umrli v Kristusu.“ (1 Tes 4,16)

hod bo prinesel mir in skladnost. Zato se to upanje imenuje „blaženo upanje“ (Tit 2,13).

2. Kako bo Jezus prišel? Mt 24,30-31:
„Takrat se bo prikazalo znamenje Sina človekovega na nebu in takrat bodo jokali vsi rodovi na zemlji: in videli bodo Sina človekovega priti na oblakih neba z veliko močjo in slavo. In ob mogočnem glasu tromb bo poslal svoje angle in zbrali bodo njegove izvoljene od štirih vetrov, od kraja do kraja neba.“ (EKU)

3. Na kaj je Jezus opozoril? Mt 24,24:
"Vstali bodo namreč lažni kristusi in lažni preroki in bodo delali velika znamenja in čudeže, tako da bi zavedli

celo izvoljene, če bo mogoče.“

4. Kaj se bo zgodilo z „umrlimi v Kristusu“ in takrat živečimi verniki?

1 Tes 4,16.17: „Kajti sam Gospod bo ob povelju, ob nadangelskem glasu in ob Božji tropbenti stopil z neba. Najprej bodo vstali tisti, ki so umrli v Kristusu. Potem pa bomo mi, ki živimo in bomo ostali, skupaj z njimi odneseni na oblakih v zrak, naproti Gospodu: tako bomo zmeraj z Gospodom.“

5. Kakšna sprememba se bo takrat zgodila? 1 Kor 15,51-54: „Glejte, skrivnost vam povem: vsi ne bomo zaspali, vsi pa bomo spremenjeni, hipoma, kakor bi trenil z očesom, ob glasu poslednje tropbente ... in mrtvi

To ni opis nekakšnega tihega, skrivnega dogodka, za katerega bi vedelo le nekaj ljudi. Sвето pismo pravi, da bo Jezus prišel z oblaki ter da ga bo videlo vsako oko (Raz 1,7).

Kaj se bo zgodilo potem? „Potem pa bomo mi, ki živimo in bomo ostali, skupaj z njimi odneseni na oblakih v zrak, naproti Gospodu: tako bomo zmeraj z Gospodom.“ (1 Tes 4, 17)

Drugi Jezusov prihod se ne more zgoditi skrivnostno. Končna rešitev Božjega ljudstva je prevelik dogodek, da bi se lahko zgodil tako potihoma. Jezus bo prišel z nebes z glasnimi vzkliki! Zvenele bodo probente! Grobovi se bodo odprli! In vsako oko ga bo videlo prihajati z oblaki.

pripraviti se

Ko sem bila najstnica so bili mladi v naši cerkvi zelo aktivni. Neki mlađenič je verjel, da bo Jezus prišel zelo kmalu, zato je kupil prikolico in se preselil v hribe. Namesto da bi drugim pomagal razširjati dobro novico o Jezusovem prihodu, se je osredotočil samo nase: želel si je postajati vedno bolj svet in pripravljen na ta dogodek.

Poznam kar nekaj ljudi, ki se v svojem življenju močno trudijo pripraviti se na Jezusov drugi prihod. Živijo v neprestanem strahu, ker menijo, da niso dovolj dobri za nebesa.

Obstaja pa še ena dobra novica: če

SVETOPISEMSKA ODKRITJA

predstavlja Errol Webster (nadaljevanje)

bodo vstali nepropadljivi in mi bomo spremenjeni. Kajti to, kar je propadljivo, si mora obleči nepropadljivost, in kar je umrljivo, obleči neumrljivost ... Smrt je použita v zmagi."

6. Katero je zadnje znamenje, ki bo pred Jezusovim prihodom zajelo cel svet? Mt 24,14: „In ta evangelij kraljestva bo oznanjen po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, in takrat bo prišel konec.“

Ne vem točno, kdaj bo Jezus prišel (36. vrsta), saj je za vsakega od nas tako blizu kot je dolžina našega življenja. Smrt je primerjana s spancem, iz katerega bomo zbujeni z Jezusovim glasom. Zato je Jezus dejal: Zato bodite tudi vi

pripravljeni, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov“ (44. vrsta, poudarek je dodan)

7. Kako smo lahko pripravljeni? Apd 16,31: „Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš ...“

V tistem trenutku, ko sprejmemo Jezusa za našega Odrešenika in dokler ohranjamo zaupanje vanj z ljubečo poslušnostjo njegovi volji, smo pripravljeni na njegov drugi prihod. Ne ponovna vrnitev Kevina Rudda ne kateregakoli drugega politika ampak ponovni Jezusov prihod je največje upanje za ta svet. Ste pripravljeni na njegov prihod?

iskreno predaš svoje življenje Jezusu, si na njegov ponovni prihod že pripravljen. Kako je to mogoče? Preprosto: odrešitev je darilo. Nemogoče si jo je zaslužiti. Jezus jo je priskrbel s tem, ko je namesto tebe umrl na križu.

Ali to pomeni, da lahko enostavno rečemo: „Jezus, svoje življenje predajam tebi“, nato pa živimo, kakorkoli hočemo, in pričakujemo, da bomo rešeni? Ne, to bi pomenilo precenjevanje Božje milosti. Predati svoje življenje Bogu pomeni živeti po njegovi volji ter ga posnemati v svojem vsakodnevnem življenju.

Naša pozornost bi namesto na to, da se pripravljamo, morala biti osredotočena na to, da smo pripravljeni – da živimo svoje življenje na takšen način, da je naše srce pripravljeno ne glede na to, kdaj bo On prišel. Prijateljica mi je pred kratkim povedala: „Vedno sem mislila, da se bo večno življenje začelo takrat, ko bo prišel Jezus. Šele zdaj sem spoznala, da Sveti pismo pravi, da se začne že takrat, ko sprejmemo Jezusa.“

Dar večnega življenja postane tvoj v trenutku, ko predaš svoje življenje Jezusu. Nato pa samo še čakaš, da ta postane resničnost ob Jezusovem drugem prihodu.

ali bo Jezus držal oblubo?

Od Jezusove oblube, da bo ponovno prišel, je minilo že več kot 2000 let, zaradi česar nekateri dvo-

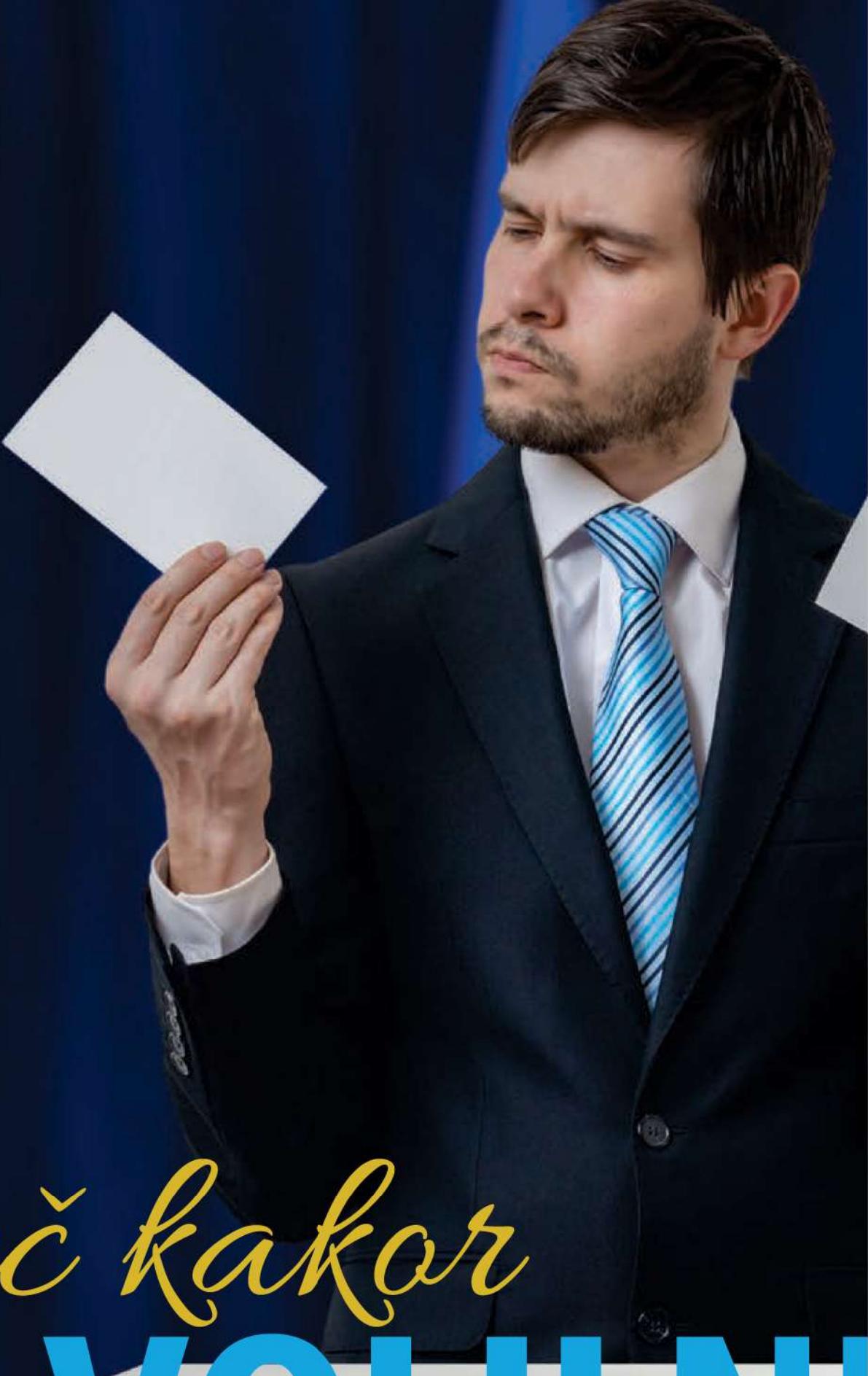
mijo, da se bo to zares zgodilo. Jaz brez dvoma verjamem, da se bo! Zakaj bi Jezus prišel na ta svet umret za nas in se nato vrnil v nebesa, da nam pripravi prostor, če ne bi načrtoval, da se vrne po nas?

V Janezu 14,1-3 je Jezus rekel učencem te ohrabrujoče besede: „Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz.“

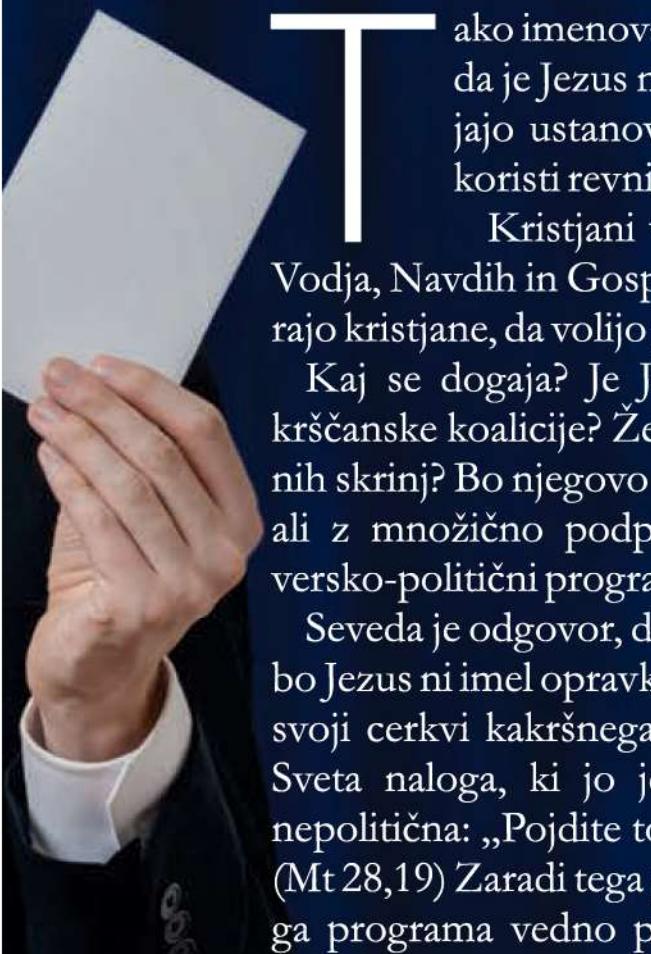
Učenci so nad tem, kar so slišali, morali biti resnično navdušeni. Jezusova obljava se jim je zdela smiselna zaradi tedanjih poročnih običajev. Po tem, ko je moški zasnubil žensko, jo je zapustil in se vrnil v očetovo hišo. Tam je zanju zgradil novo hišo in ko je bila končana, se je vrnil po svojo nevesto. Ta ni niti malo dvomila o ženinovi vrnitvi. Zapustil jo je z namenom, da bi zanju pripravil nov dom. Podobno tudi nam ni treba dvomiti o Jezusovi vrnitvi po nas.

Pred nekaj meseci so mnogi kristjani po svetu praznovali Jezusovo rojstvo. Tako kot je bilo napovedano v Stari zavezi, je Jezus prvič prišel na ta svet, da bi nas rešil. Preden se je vrnil nazaj v nebesa je obljudil, da bo na zemljo prišel še drugič in nas vzel s sabo.

Upanje je na to zemljo enkrat že prišlo in prišlo bo ponovno!

A man with dark hair and a beard, wearing a dark suit, white shirt, and blue striped tie, is looking down at a white envelope he is holding in his right hand. He is standing in front of a blue background featuring the European Union flag on the left.

več kakor
VOLILNI

V času po ameriških volitvah, ki so pritegnile pozornost vsega sveta, nas **Clifford Goldstein** spominja, da kljub svoji pomembnosti politika nikoli ne more ponuditi končnih rešitev za probleme človeštva.

Tako imenovani osvobodilni teologi Južne Amerike trdijo, da je Jezus njihov Vodja, Navdih in Gospod ter zagovarjajo ustanovitev socialističnih vlad, ki se potegujejo za koristi revnih.

Kristjani v Severni Ameriki trdijo, da je Jezus njihov Vodja, Navdih in Gospod ter po vseh Združenih državah mobilizirajo kristjane, da volijo politike, ki bodo „vrnili deželo k Bogu“.

Kaj se dogaja? Je Jezus marksistični gverilec ali republikanec krščanske koalicije? Želi spremeniti svet s pomočjo orožja ali volilnih skrinj? Bo njegovo kraljestvo ustanovljeno s socialno revolucijo ali z množično podporo volilcev, ki se zavzemajo za določen versko-politični program?

Seveda je odgovor, da ničesar od tega. Med svojo pozemsko službo Jezus ni imel opravka s politiko, niti ni dal pred vrnitvijo v nebesa svoji cerkvi kakršnega koli političnega navodila. Prav nasprotno. Sveta naloga, ki jo je zapustil svojemu ljudstvu, je neprikrito nepolitična: „Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence.“ (Mt 28,19) Zaradi tega prisvajanje Jezusa za promoviranje političnega programa vedno prizadene edino delo, ki ga je On dal svoji cerkvi: širjenje evangelija.

izven kompromisa

„Ne morete uporabljati načel kraljestva, ki ni od tega sveta za kraljestvo tega sveta,“ je napisal kolumnist Cal Thomas. „Puristi želijo uveljaviti načela kraljestva, ki ne pozna kompromisov, za kraljestvo, ki je grajeno na kompromisih ... Kjer v politiki gre za moč,

E-SKRINJE

v krščanski veri gre za resnico. Kadarkoli poskušate pomešati to dvoje, običajno zmaga moč, vsaj za nekaj časa.“

Biti Jezusov sledilec ne pomeni ignorirati človeško trpljenje. Prav nasprotno. Biti kristjan pomeni skrbeti preveč, da bi se strinjali z začasnimi in nepopolnimi rešitvami, ki jih ponuja politika. Namesto tega kristjan želi trajno in popolno rešitev in ta je v Kristusovem evangeliju in v vsem, kar le-ta zajema, vključno z neposredno pomočjo trpečim, kakor je Jezus služil, ko je bil na svetu.

Vse do konca časa bodo mnogi t. i. kristjani v človeških ustanovah iskali odgovore, ki se lahko najdejo le pri nadnaravnem, večnem in vsemogočnem Bogu. Pa vendar Sveti pismo uči, da bo Bog v teh poslednjih dneh imel ljudstvo, ljudi, ki kljub temu, da so zvesti državljanji, ne bodo odvrnjeni od svojega končnega cilja in namena: voditi ljudi k večnemu življenju v Kristusu. Opravlajo delo, o katerem piše apostol Janez: „Nato sem videl drugega angela, ki je letel po sredi neba in je imel večni evangelij, da ga oznani prebivalcem zemlje in vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu. Z močnim glasom je rekel: ‘Bojte se Boga in izkažite mu čast, kajti prišla je ura njegove sodbe. Molíte njega, ki je naredil nebo in zemljo, morje in izvirke vodá!‘“ (Raz 14,6.7)

To naročilo ne promovira političnega programa. Dejansko presega stvari, ki so bežne in omejene, kakor je

politika. To naročilo prav tako ni nekakšen človeški manifest, ki ga je nakracal namrščen nezadovoljnež. Prav nasprotno. Prihaja naravnost iz nebes in njegove teme niso politične temveč duhovne. Je posebno pomembno za nas danes, ker je bilo dano v sobesedilu časa konca, in jasno kaže, da težava človeštva ni človeška vlada temveč človeško srce.

Zato se naročilo začne z „večnim evangelijem“, ki ga je potrebno oznani vsem narodom, vsaki politični in etnični entiteti. Širjenje resnice, dobre novice o Kristusu kot edinem, ki je poravnal kazen grehov človeštva, je edina naloga, ki jo je Bog dal svoemu ljudstvu konca časa. Tako mora biti, kajti evangelij je edino sporočilo, ki lahko prinese trajno rešitev človeških problemov. Je edino sporočilo, ki nas lahko popelje s tega planeta v svet, kjer bo za vselej izbrisano vse, kar nas sedaj tako zelo teži.

obljube, obljube, obljube

Marksisti, republikanci, demokrati in ostale politične skupine lahko obljubljajo marsikaj, vendar ne morejo obljubiti ničesar takega, kakor je tole: „Mi pa po njegovi obljubi pričakujemo nova nebesa in novo zemljo, v katerih biva pravičnost.“ (2 Pt 3,13) Ali kaj takega: „In obriral bo vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več. Kajti prejšnje je minilo.“ (Raz 21,4) To so Božje obljube njim, ki

sprejmejo popolno Kristusovo pravičnost, ki je bila potrjena z njegovo krvjo, s krvjo brezmadežnega Božjega Sina, ki je dal svoje življenje v odkupnino za naš svet.

Vse do dne, ko se bodo te obljube povsem izpolnile, Kristus deluje po svojem Svetem Duhu, da bi spremenil naša srca, obnovil v nas svojo podobo in ozdravil resnično prekletstvo človeštva. Politični direndaj je le površinski odraz globljih problemov. Človeško gorje izvira iz stvari, ki so mnogo globlje od političnih odločitev. Izvira iz izkrivljenih in poškodovanih duš, opustošenih zaradi greha. Rečeno z drugimi besedami – prihaja iz vseh nas. Jezus še vedno deluje v življenju njih, ki mu sledijo in si prizadeva prinesi ozdravitev, upanje in olajšanje vsem, ki živijo na našem planetu.

Kristusove obljube ne nudijo le neke oddaljene nebeške utopije. Na našajo se na to življenje. Obljublja, da bo očistil naša srca, nam dal novo življenje in nas storil v svete in poslušne ljudi, ki spoštujejo Božji zakon ter ljubijo Boga in svoje sosedе. „Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo.“ (2 Kor 5,17) To so obljube, ki jih lahko da le sveti in vsemogočni Bog, obljube, ki jih ne more vsebovati noben politični program, kaj šele, da bi jih lahko izpolnil.

Politično kopičenje sloganov obljublja nemogoče: takojšnje odgovore na težave, ki so begale najboljše mi-

slece mnogih generacij. Toda Sveti pismo pravi, da bo izven zmede političnih kampanj Bog imel ljudstvo, ki bo oznanjevalo evangelijs, svarilo pred neizogibno sodbo in vabilo narode, naj častijo Stvarnika. V neposrednem sobesedilu Razodetje opisuje to ljudstvo kot nje, „ki se držijo Božjih zapovedi in vere v Jezusa.“ (Raz 14,12) Opis predstavlja uravnoteženost med sedanjim življenjem poslušnosti in zakonitosti ter velikim upanjem na večno življenje, obljubljeno njim, ki se z vero oprimejo Kristusove pravičnosti. To je sporočilo o ostanku, sporočilo, ki v svojem bistvu presega politična vprašanja, kakor ozračje presega posamezni dih.

Ne glede na svoj čar, politika predstavlja le začasne popravke. Človeške težave niso politične, temveč duhovne, zato bo Božja cerkev nudila duhovne in ne politične odgovore. Tisti, ki menijo, da njihov politični mandat prihaja od Jezusa Kristusa, bodo morali znova prebrati svoja Svetia pisma. Sveti pismo kaj takega ne vsebuje ne glede, na kateri strani političnega prizadevanja se nekdo nahaja. To, kar je v Svetem pismu, je Božji nalog, da se vsem narodom, rodovom in ljudstvom oznani dobra novica o Kristusu. Ta evangelijs pa ga ne predstavlja kot nekogaršnjo politično maskoto, temveč kot križanega in vstalega Rešitelja sveta, sveta, ki potrebuje to, kar politika niti v najboljšem primeru ne obravnava, kaj šele nudi.

PREVENTIVA PROTINA

Raziskava 47.000 moških zdravstvenih delavcev je potrdila dolgoletni sum: pivo in rdeče meso sta pomembna dejavnika pri povečevanju tveganja nastanka protina.

kaj je protin?

Protin oz. putika je vnetni arthritis, ki ga povzroča nalaganje kristalov sečne kisline v sklepih. Protin je dokaj pogost pri moških in starejših ženskah. Je lahko precej boleč.

dejavniki, ki večajo tveganje

- ▶ **Alkohol.** Popolnoma opustite alkohol. Pivo je povezano z največjim tveganjem nastanka protina. Primer: pet steklenic piva dnevno dvainpolkrat poveča tveganje za nastanek protina.
- ▶ **Meso.** Opustite rdeče meso. Moški, ki so uživali največ rdečega mesa, so imeli 41 odstotkov večje tveganje nastanka protina kakor moški, ki so ga uživali najmanj.
- ▶ **Prevelika teža.** Dosežite in vzdržujte zdravo telesno težo. Visok delež telesne maščobe lahko povzroči visoko raven sečne kisline.
- ▶ **Morski sadeži.** Izogibajte se kozicam, jastogom, rakom, klapavicam, lignjem in ostalim vodnim nevretenčarjem. Moški, ki so uživali največ morskih sadežev, so

imeli 51 odstotkov večje tveganje nastanka protina kakor moški, ki so jih uživali najmanj.

- ▶ **Visok krvni tlak.** Če imate visok krvni tlak, ga znižajte s pomočjo primerenega življenskega sloga, ki vključuje redno telovadbo in prehrano z malo soli ter z veliko zelenjave in sadja.

zmanjšajte svoje tveganje

- ▶ **Voda.** Vsak dan popijte veliko navadne vode. Vsaj liter in pol, še bolje dva do tri litre.
- ▶ **Zelenjava.** V vsakdanjo prehrano vključite najmanj pet porcij različno obarvane zelenjave. Raziskave so pokazale, da tudi zelenjava z visoko vsebnostjo purina (ki se v telesu razgradi v sečno kislino) ne veča tveganja za nastanek protina.
- ▶ **Mleko in rastlinski mlečni izdelki.** V vsakdanjo prehrano vključite posneto mleko ali jogurt in sojin napitek, obogaten s kalcijem. Mlečni izdelki vsebujejo malo purina in manjšajo tveganje za nastanek protina.

Pomemben si!

Gayle Cox uporablja posebno ilustracijo, da bi pokazala pomembnost majhnih dejanj, ki jih Bog uporablja za napredek svojega dela na svetu.

Moj pisalni stroj je že kar star, vendar še veden do luje prav dobro – razen xnx tipkx. Toda čeprav vsi ostali tipkx delujejo pravilno, jih končni izdelki zelo prizadest.

Tako je tudi z duhovnimi zadevami. Morda boste rekli: „Sem samo še en človek. V splošni shemi dogodkov moj prispevek ni pomemben. Ne znam peti, ne znam pridigati, ne znam učiti in nisem vodja nobenega oddelka. Za Boga nisem pomemben tako, kakor so drugi.“ Pa vendar to nires! Le zato, ker niste tako vidni kakor drugi, ne pomeni, da niste tako pomembni.

Navsezadnje Božje delo ni omejeno na to, kar se dogaja takrat, ko je cerkev zbrana. Dejansko se večina Božjega dela opravi takrat, ko se cerkev razide, ko se luči ugasijo in ko

tega nihče ne vidi razen Boga. Kakor nam je dal zgled usmiljeni Samarijan, se Božje delo opravlja v odnosu do posameznika. Morda gre za majhne reči: potolažiti žalostnega otroka, nabaviti živila za ostarela zakonca, odnesti prijatelju revijo Znamenja časa.

Ni pomembno prejeti pohvalo za dobra dela, ki jih storimo drugim, razen seveda, če delamo to zaradi pozemske nagrade. Na koncu bo pomembno le, kako skrbno in zvesto opravljamo svoj posel.

Ko se boste torej naslednjič počutili nepomembni v Božji družini, pomislite na moj star pisalni stroj in si recite: „Sxm tako pomembn kot drugi. In če svoj vlog bom dobro opravil, bo končni izdelki zelo prizadeti.“

„Kajti [vsi smo]Božji sodelavci!“
(1 Kor 3,9 EKU)

čudež ljubezni

Ko se je **Roger Morneau** odločil sprejeti Boga v svoje življenje, je obrnil hrbet čaščenju demonov.

Tisti večer sem prišel domov okrog 23.30, potem ko sem se udeležil proučevanja Svetega pisma pri prijateljih. Na vratih je bil pritrjen listek. Prijatelj Roland me je prosil, naj ga pokličem ne glede na to, kako pozno bo. *To bo moralo malo počakati*, sem pomislil. Ko sem stopil v stanovanje, sem opazil, da hudobni duhovi niso mirovali. Skoraj nič ni bilo na svojem mestu. Ker pa sem se že navadil imeti opravke z nenavadnostmi, me to ni vznemirilo.

Med svetopisemskim proučevanjem me je pridigar Taylor opozoril na dejstvo, da Jezus Kristus v nebeškem svetišču zastopa nje, ki so v težavah, in da se posebej dobro razume na brezupne primere. Ker sem se zavedal, *da sem brezupen* primer, s katerim se mora ukvarjati, sem se oprijel upanja, ki je izhajalo iz pastorjevih besed.

Zahvalil sem se Bogu za njegovo ohrabritev, da sem se obrnil k njemu in njegovi Besedi. Priznal sem mu, da so me zli duhovi odvračali od moči njegove ljubezni. Rekel sem, da se mu sedaj želim izročiti in mu služiti tako, kakor On misli, da bo najbolje. Jezusu sem povedal, da sem bil brezupen primer, vendar pa mu sedaj izročam telo in um, da ju obnovi, ker je strokovnjak za brezupne primere.

Nekaj časa sem se še pogovarjal z Gospodom, ker sem zelo potreboval njegovo milost. Zahvalil sem se mu, da me je poslušal in tudi za blagoslove v mojem življenju. Po molitvi sem se usedel na gugalnik in vzel v roke knjigo, da bi bral. Ko sem to storil, je nenadoma listek, na katerem je pisalo, naj pokličem Rolanda, začel letati po zraku. Potem se je s tako silo zaletel v mojo odprto knjigo, da mi je padla iz rok. Na delu je bil hudobni duh. Zaželet sem si, povedati mu kako krepko ali dve, vendar sem le pobral listek, ga vtaknil med strani knjige in bral dalje. Kmalu za tem mi je neka sila

iztrgala knjigo iz rok in jo zagnala ob zid na drugi strani sobe. Odločil sem se poklicati svojega prijatelja, toda ne zaradi delovanja duhov, ampak zato ker sem prijatelja cenil. Pogledal sem na uro. Bila je ena po polnoči. Po dva-kratnem zvonjenju je Roland dvignil slušalko in rekel:

„Halo! Si ti Morneau?“

„Da, jaz sem.“

Roland me je nadrl: „Morneau, ti vražji norec – kaj le govorim? Nisem mislil tako. Hotel sem ti reči: Igraš se s svojim življenjem. Kaj se ti je zmesalo?“

„Kaže, da si zelo vznemirjen, priatelj,“ sem mu odgovoril. „Kakšno težavo imaš?“

„Moja težava? Jaz nimam nobene. Ti si ta, ki je v velikih težavah, kaže pa, da si tako brezskrben, kakor da nimaš nobene. Morneau, vedno sem občudoval twojo držnost, toda sedaj si šel predaleč – veliko predaleč. Obrnil si se proti duhovom, ki so ti koristili, in sedaj te bodo uničili. Čudim se, da si sploh še živ. Človek, v skrbah sem zate. Ker mi leži twoj blagor na srcu, sem celo noč presedel pri telefonu in čakal na twoj klic. Že v sredo zvečer si bil v veliki nevarnosti zaradi svojega odnosa do duhov. To mi je povedal satanistični svečenik. Toda sedaj je prepozno, res je prepozno.“

„Roland,“ sem ga prekinil. „Če se boš pomiril, se bova veliko laže sporazumela. Povej, kaj je bilo v sredo zvečer in zakaj je sedaj prepozno.“ Čez nekaj trenutkov se je zbral in za-

čel govoriti z normalnim glasom.

„Ko sem v sredo prišel v našo molilnico, so me takoj odpeljali v pisarno velikega svečenika. Vprašal me je, ali sem te prejšnji teden videl. Njegov izraz na obrazu je razodeval, da se je zgodilo nekaj strašnega. Vprašal sem ga, ali si mrtev in ali si morda imel nesrečo. Rekel mi je, da si v veliko bolj zastrašujočem stanju. V torek ponoči v sveti polnočni uri se mu je prikazal svetovalec iz sveta duhov in mu povedal, da se družiš z ljudmi, ki posvečujejo soboto in proučujejo Sveti pismo – torej ravno z ljudmi, ki jih učitelj zelosovraži. Svečenik mi je naročil, naj te poiščem in te opozorim na nevarnost, v kateri tičiš, pa te nikakor nisem mogel najti.“

„Vse je pod nadzorom,“ sem mu rekел, „in nisem v nikakršni veliki nevarnosti.“

„To misliš ti,“ je rekel zelo glasno. „Nocoj ob 18.30 me je poklical veliki svečenik in mi sporočil, da si bil po poročilu duhov s tistimi sobotarji pri bogoslužju. To je učitelja skrajno razjezilo. Kaj boš rekel na to?“

„Da, zelo sem se ukvarjal s Svetim pismom in bil v cerkvi, ki posvečuje soboto. Popolnoma vseeno mi je, kako se padli angel počuti zaradi mene. Če bi rad kaj bolj podrobnega vedel o mojih dejavnostih prejšnji teden, pridi jutri zjutraj k meni.“

Dogovorila sva se za deseto uro in končala pogovor. Molil sem in legel. Po dvajsetih minutah so se prižgale luči. Ugasnil sem jih in se vrnih v po-

steljo. Takoj so se spet prižgale. Odločil sem se, da bom spal pri luči. Čez nekaj minut se je vse začelo premikati s svojega mesta. Stenska slika je odlebdela čez sobo in obvisela na nasprotni steni, namizna luč pa je visela v zraku, ne da bi se videlo, kaj ali kdo jo drži. Ko sem opazoval te dejavnosti, mi je postalo jasno, da so moje molitve pripomogle k omejitvi delovanja duhov. Kazalo je, da bi zelo radi govorili z menoj, a niso mogli.

Takrat sem jim v Jezusovem imenu ukazal, naj odidejo na povelje J e z u s a K r i s t u s a , Gospoda slave. Luč in slike so padle na tla. Luč sem pobral in poravnal poškodovani senčnik, razbito steklo slik pa sem pustil na tleh, da bi ga pometel zjutraj. Jezusu sem se zahvalil za pomoč in spet legal.

Misel, da so se mogočni hudobni duhovi odstranili, ko sem poklical Jezusovo ime, me je prežela z velikim zadovoljstvom. To soočenje je utrdilo tudi moje prepričanje, ki sem ga izrazil prijatelju, da je res vse pod nadzorom.

Na moje začudenje so se okrog štirih zjutraj znova začeli ti nadležni pojavi. Sedel sem v postelji in iskal pojasnilo, zakaj je Jezus dovolil duhom, da so se vrnili.

Sklepal sem, da bi morda bilo dobro slišati od samih duhov, kaj mislijo o tem, da sem Jezusa sprejel za svojega Gospoda in Zveličarja. (Pozneje sem dojel, kako nevarno je bilo govoriti z duhovi.)

„Torej, vi hočete govoriti z menoj,“ sem dejal, „potem pa govorite.“

„Zakaj se izogibaš govoriti z na-

„DUH,“ SEM ODGOVORIL, „PRED DESETIMI DNEVI BI ŠE NASEDEL TVOJI PREVARI, TODA DANES NE. SEDAJ SEM BIVŠI ČASTILEC HUDOBNIH DUHOV IN SEM SE IZ TEGA NEKAJ NAUČIL. SEDAJ JE JEZUS MOJ UČITELJ.“

mi?“ je vprašal neki duh z glasom, ki je, kakor se mi je zdelo, lebdel po sobi.

„Našel sem boljšega Učitelja.“

„Zakaj si nas zapustil, čeprav smo ti pripravili ogromno bogastvo?“

Ker sem dojel, da s to močjo ne bom opravil, sem tiho molil: „Gospod Jezus, prosim, pomagaj mi!“ Potem sem se spomnil nekega svetopisemskega besedila, na katero me je prejšnji dan opozoril pridigar Taylor. „V svojo last je prišel in svojci ga niso sprejeli. A katerikoli so ga sprejeli, jim je dal oblast, da postanejo Božji otroci, njim, ki verujejo v njegovo ime.“ (Jn 1,11.12) Takoj

sem čutil, da me bo Bog zmagoščevalno vodil skozi to zelo tvegano srečanje. Občutek negotovosti je izginil in prežel me je globok mir.

V nadalnjem pogovoru sem imel vtis, kakor da je hudobni duh pred nekakšno krizo. Čutil sem, da so ga oblivali valovi obupa, ko se je zavedel, da se zaman trudi, da bi me potegnil na svojo stran.

„Dobro me poslušaj,“ je rekel duh, „povedal ti bom resnico. Učitelj ima zate pripravljeno ogromno bogastvo, če se boš nehal družiti z ljudmi, ki jih sovraži, in prenehal posvečevati soboto, ki jo zaničuje.“

„Duh,“ sem odgovoril, „pred desetimi dnevi bi še nasedel tvoji prevari, toda danes ne. Sedaj sem bivši častilec hudobnih duhov in sem se iz tega nekaj naučil. Sedaj je Jezus moj Učitelj in z njegovo pomočjo bom postal eden teh, ki izpolnjujejo njegove zapovedi, in se priključil njim, ki posvečujejo soboto in jih ti sovražiš. Kar pa se tiče tebe in tvojih prijateljev v svetu duhov, niste nič drugega kakor prevaranti. Ponujate mi zlato, če se odpovem večnemu življenju, ki mi ga nudi Zveličar sveta. Kar izbijte si to iz glave. Lahko čakam do Gospodovega prihoda. Potem bom imel vse zlato, ki ga bom potreboval na novi zemlji.“

„Torej,“ je rekел končno, „zavračaš učiteljevo bogastvo in čast, zato bo usoda tvojega življenja siromaštvo. Seveda, če ti bo sploh uspelo še nekaj časa ostati živ. Od tega dne naprej

boš namreč povsod pod senco smrti.“

Potem sem zaslišal takšen krohot kakor še nikoli v svojem življenju. Zdela se je, kakor da se veseli krutosti. Takoj sem pomislil, da se je tako režal Neron, ko so levi trgali kristjane kot žrtve v rimski areni. Spreletela me je groza, toda bil sem prepričan, da me ščiti Bog. Veroval sem, da Bog ščiti vsakogar, kdor se zanaša na Kristusovo žrtev, kakor je pred uničevalcem obvaroval svoje starodavno ljudstvo, ki je z jagnjetovo krvjo premazalo podboje svojih vrat.

„Duh,“ sem mu odgovoril, „povem ti, da sem se priporočil zaščiti Kristusa z Golgotе, in pripravljen sem živeti v senci smrti, vse dokler bo On z menoj. Sedaj ti ukazujem v njegovem imenu, da odideš in se ne vrneš več.“

Ko je odhajal, so se odprla vrata proti zadnjemu balkonu in tresnila s takšno silo v sobno steno, da se je kljuka zarila v mavčni zid. Prvi del mojega ukaza je bil izvršen z veliko naglico, vendar sem bil presenečen, ker so se v naslednjih nočeh duhovi zopet vračali. Nisem se zavedal, da so za to dejansko imeli moje povabilo, na kar me je čez nekaj dni opozoril pastor Taylor. Na polici garderobne omarice sem namreč imel nekaj predmetov, s katerimi sem nekoč privabljal demone. Potem ko sem jih odstranil in zavrgel, nisem več imel težav z demoni.

oropani!

Crystal Earnhardt pripoveduje
o dnevu, ko jo je Bog rešil iz
skrajno nevarne situacije.

Spomnim se, da sem tistega jutra v molitvi prosila Boga, naj me vodi in usmerja v pravo smer. Nisem vedela, da bodo istega dne oboroženi tatovi vломili v našo hišo in bom obvarovana le po Božjem posredovanju. Bog ima tisoč načinov za odgovor na naše molitve in vedno sem presenečena nad njegovo genialnostjo. Takole se je dogajalo tistega dne.

Umrl je naš prijatelj in njegov pogreb je bil ob dveh popoldan. Nor-

malno bi z možem šla skupaj, ker pa je imel ob enih dogovorjeno službeno srečanje, sva se odločila na pogreb odpeljati vsak zase. Po pogrebu sem se srečala s prijateljico iz srednje sole in njenim možem, s katerima se dolgo nismo videli, zato smo začeli obujati spomine. Ker sta prišla iz druge države in je bila pred njima dolga pot vrnitve domov, sem jima ponudila, da prespita pri nas.

„Zares?“ je bila presenečena prijateljica Brenda. „Načrtovala sva pre-

spati v motelu, vendar bova vesela, če vaju lahko obiščeva!"

„Absolutno,“ sem odgovorila.

Tudi njen mož Tim se je strinjal. „Morava pa urediti še neke stvari,“ je reklo, ko je pogledal na uro. „Se lahko dobimo pri vas čez dve uri?“

Moj mož je omenil, da se bo tudi še nekoliko zadržal, da se sreča z nekimi ljudmi, zato sem pohitela sama domov, da pripravim spalnico za goste in skuham večerjo. Hotela sem, da bi bilo stanovanje videti urejeno, ko prideta. Toda med vožnjo čez mesto je moja pozornost pritegnila mestna knjižnica in iz mojih misli izrinila dejstvo, da prihajajo gostje na večerjo in jim moram pripraviti postelje. Kakor da bi moje vozilo vedelo, kam si želim, sem se znašla na pasu za knjižnico.

Pograbila me je nepremagljiva želja, da najdem knjigo za počitniško branje. Vstopila sem in se zatopila v pregledovanje naslovov na policah, da bi odkrila nekaj po svoji želji. Nenadoma sem se spomnila na Brendo in Tima in zgrožena ugotovila, da sem se skoraj uro zadržala v knjižnici. Globoko sem vdihnila in pohitela k vozilu. Vso pot domov sem se grajala zaradi neodgovornega ravnjanja.

Nikoli ne bom pozabila prizora, ki sem ga zagledala, ko sem zavila na naše dvorišče: dve policijski vozili in moj mož, ki zaskrbljeno hodi po dovozu. „Hvala Bogu!“ je vzkliknil, ko me je zagledal. „Kje si bila?“

Omenila sem mu svoj obisk knjižnice, on pa mi je povedal, kaj se je medtem zgodilo doma. Ko je prispel domov, je vstopil skozi zadnja vrata in zagledal strašen prizor: kuhinjski elementi in predali so bili odprtji in vsebina razmetana po tleh. Vedel je, da je bilo vlonjeno, zato se je hitro obrnil in stekel k sosedom, od koder je poklical policijo.

Ko je policija pregledala hišo, so na tleh v spalnici našli nekaj nabojev, kakor da bi nekdo v naglici polnil orožje. Ker me ni bilo doma, je mož menil, da sem presenetila roparje pri delu in da so me ugrabili skupaj z mojim avtomobilom. Izkazalo pa se je, kakor je ugotovila policija, da je moj mož prispel sredi ropanja in da so roparji bili v spalnici, kjer so našli naboje. Če ne bi takoj odšel, bi ga lahko ustrelili. Predali v spalnici so bili odprtji, vendar je kuverta s 500 dolarji ostala nedotaknjena. Videti je bilo, kakor da se jim je mudilo, tako da so odnesli le kozarec z drobižem in glasbeni stolp.

„Tako sem vesel, da sem prispel pred teboj,“ mi je reklo mož, „saj ne vem, če bi takoj pobegnila.“

Popolnoma sem se strinjala. Verjetno bi klicala policijo kar iz kuhinje. Spoznanje, da me je Bog dobesedno usmeril v knjižnico, potem ko sem ga zjutraj prosila, naj me usmerja v pravo smer, me je navdalo s ponižnostjo in hvaležnostjo.

Vem, da služim zvestemu Bogu. „Prosíte in vam bo dano.“ (Mt 7,7)

Sem sedaj prestrašena, ko vem, kako zlahka je nasilno vstopiti v našo hišo? Sploh ne. Apostol Pavel je pisal prvim kristjanom, ki so bili v nevarnosti, da jih križajo ali vržejo levom: „Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo, z zahvaljevanjem. In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.“ (Fil 4,6.7)

Moja največja sedanja skrb je vsak dan začeti z izročitvijo Bogu, jesti jutranjo mano iz njegove Besede, Svetega pisma in piti vodo življenja s spoznavanjem Jezusa Kristusa. Bog ne more odgovoriti na molitev, ki ni izgovorjena. Sвето pismo pravi, da stoji ob vratih in trka, vendar jih moramo mi odpreti in mu dovoliti, da vstopi (Raz 3,20).

VARNOST • UPANJE • VESELJE

*zagotovite si jih s pomočjo dopisnega
svetopisemskega tečaja*

Izberi življenje

- *Obstaja upanje za naš kaotični svet?*
- *Kaj bo prinesla prihodnost?*
- *V čem je skrivnost srečnega življenja?*

*Iz vira, ki mu lahko
zaupate –*

iz Svetega pisma!

Pošljite izpolnjen
kupon na spodnji
naslov in **brezplačno**
boste prejeli prvo
tiskano temo tečaja
Izberi življenje.

Ime _____

Priimek _____

Naslov _____

Pošta _____

U
ZA IZBOLJ

PORABITE Krivdo ŠANJE ŽIVLJENJA

Krivda je od Boga dano čustvo, vendar se zlahka zlorabi. **Victor Parachin** daje nekaj dobroih navodil, kako ravnati z njo.

Letitia Baldridge, pisateljica številnih knjig o bontonu, je pred leti naredila napako, zaradi katere se je znašla v veliki zadregi in občutila veliko krivdo. Prijateljica, ki je delala pri OZN je pripravila večerjo na čast njej in njenemu možu. Povabila je tudi dva ambasadorja.

„Bila bi počaščena, če bi se udeležila večerje,“ se spominja Baldrigeva, „toda v svoj rokovnik sem si zapisala napačen datum.“ Namesto na sprejem sta tistega večera z možem odšla v mesto. Baldrigeva se ni zavedala zgrešenega srečanja, dokler naslednjega dne ni zaslišala prizadetega ženskega glasu po telefonu. „Tisti trenutek sem si že lela umreti,“ pravi.

Baldrigeva se je opravičila po telefonu, obiskala prijateljico v pisarni in se ji osebno opravičila ter ji poslala uradno štiristransko pismo obžalovanja skupaj z dvema ducatoma vrtnic. Po šestih mesecih ji je znova poslala cvetje v spomin na polovično obletnico svoje polomije.

Občasno vsakdo stori napako, napačno presodi ali reče nekaj napučnega. Posledica je občutek krivde. In tako je prav, kajti krivda je dobra, če jo uporabimo na način, ki ga je predvidel Bog. Kadar pa jo zlorabimo, nam zmanjša samozavest, pokvari samopodobo in nagrize kakovost življenja. Lahko popolnoma uniči medsebojne odnose. Tukaj je šest načinov, na katere vam bo krivda koristila.

1 prepoznajte krivdo kot opozorilo

Kadar vas krivda spodbudi preveriti stvari in spremeniti obnašanje, deluje kot vaša zaveznica in ne kot sovražnica.

Oglejmo si primer pevca in skladatelja Neila Diamonda. Leta 1972, na višku kariere, je nenadoma kakor bi odrezal za štiri leta prenehal s svojim delovanjem. Za njegovo odločitvijo se skriva vznemirjena vest. Rekel je: „Preživljal sem zakonsko krizo, imel dva otroka in bil sem na tem, da se znova poročim, ko me je spreletelo. Rekel sem si, da bo bolje, če se ustavim in si ogledam svoje početje in usmeritev. Nisem želel, da moja družina razpade.“

Pozneje je rekel: „Teh 48 mesecev je verjetno bilo najpomembnejše obdobje mojega življenja. Porabil sem štiri leta, da sem spoznal svoje otroke, svojo ženo in sebe samega.“

S tem, ko se je odzval na opozorila krivde, se je Diamond izognil ponavljanju prejšnjih napak in je postal sproščen in srečnejši človek.

Občutek krivde vam koristi, kadar vas spodbudi k spremembi obnašanja, ki je neprimerno, napadalno, nasilno ali uničevalno. Omogoči vam učenje in osebno rast. „Ljudje, ki so storili nekaj hudega sebi ali drugim, *naj se počutijo krivi za svoja dejanja*,“ pravi rabin in pisatelj Harold Kushner. „Če jih njihova krivda spodbudi k dobrim dejanjem, če jih stori bolj obzirne in bolj skrbne, potem gre za konstruktivno krivdo.“

2 vzemite si čas za analizo krivde

Če ga skrbno preiščemo, se občutek krivde lahko izboljša, zmanjša ali

celo odstrani. To je bil učinkovit postopek za Susan, vodjo oglaševalne agencije. Kot zaposlena mati se je vedno počutila krivo, kadar je njena osemletna hčerka zbolela. „Obtoževala sem se, da sem zaposlena in počutila sem se zelo krivo, ker nisem bila z njo doma in nisem preživljala z njo dovolj časa,“ pravi.

Toda Susan se je naučila analizirati svojo krivdo takole: „Po začetnem navalu krivde se umirim in poskušam trezno razmišljati. Zastavim si naslednji vprašanji: Želim opustiti svojo službo? Odgovor je vedno: ne. Obstaja alternativa za mojo sedanje situacijo? Odgovor je prav tako: ne. O tem temeljito razmišljjam in pridev do zaključka, da je težko opravljati službo s polnim delovnim časom in hkrati vzgajati otroka. Toda vse druge možnosti so za naju še veliko slabše.“ Susan z analiziranjem občutka krivde poskrbi za njegovo zmanjšanje, da ne bi škodljivo vplival na njeni in hčerkino življenje.

3 odzivajte se razumno

Po analiziranju krivde se odzovite primerno in razumno. Če ste ali niste storili nečesa, zaradi česar se počutite krive, storite vse, da to popravite. Opravičite se, prosite za odpuščanje in popravite, kar se da. Ne dovolite, da vas občutek krivde pahne v skrajnost, kakor je nekega moškega, kateremu je umrl brat. Preživel brat je naročil nagrobnii spomenik v obliki Mercedes-Benz,

vključno z brisalci za dež in radijsko anteno. Skulptura ga je stala 120.000 dolarjev. Zakaj se je počutil tako krivega? Več let je obljudil svojemu bratu, da mu bo kupil avto te znamke, vendar si nikoli ni vzel časa, da bi to uresničil. Ko je brat nepričakovanou umrl, ga je premagala krivda. Toda njegov odziv je skrajniški. Če bi podaril denar za dobrodelne namene v spomin na svojega brata in se odločil v prihodnje pravočasno izpolnjevati svoje obljube, bi to bilo veliko bolj zdravo in razumno.

4 prosite Boga, naj odstrani krivdo

Psalm 51 je eno od veličastnih svestopisemskih besedil, ki kažejo človeško obžalovanje in Božje odpuščanje. Napisal ga je kralj David, ko se je zavedel grešnosti svojega prešuštniškega odnosa z Batšebo. Davidova molitev je lahko vzorec za vse nas: „Izkaži mi milost, o Bog, po svoji dobroti,“ je napisal. „Očisti me ..., da postanem čist, operi me, da postanem bel bolj kot sneg.“ (Ps 51,3.9)

Ta psalm je priznanje, da obstajajo stvari, ki jih ne moremo opraviti sami, da bi se zopet počutili neokrnjene, zdrave in čiste. Ko se skesamo za svoje napake in grehe ter jih priznamo, prav vsi potrebujemo Božjo pomoč, da nam odvzame breme krivde.

5 učite se iz izkušenj

Ponavljanje istih napak je nesmiselno. Ozrite se na svojo napako

in se odločite, da je ne boste več ponovili. Letitia Baldrige se je naučila nekaj iz svoje napake. Od takrat dva-krat preveri datum vsakega srečanja, za katero se dogovori, in si ne beleži datumov v telefon z namenom, da bi jih pozneje prepisala v rokovnik.

6 nadaljuje

Potem ko ste podvzeli vse potrebno za izboljšanje stanja in spremembo obnašanja, si odpustite, pozabite na prestopek in pojrite naprej. Spomnite se, da niste popolni. Ne bodite nesrečni in ne zapravljajte energije s samoobtoževanjem in začevanjem samega sebe. Zapomnite si nasvet C. S. Lewisa: „Če nam Bog odpusti, moramo odpustiti sami sebi, sicer bo videti, kakor da smo samega sebe povzdignili za sodnika, višjega od njega.“

Pisec Norman Vincent Peale v svoji knjigi *Vodnik za zadovoljno življenje* pravi: „Ena najpomembnejših veščin je pozabljanje. Da bi bili srečni in uspešni, morate negovati sposobnost, da si rečete: Pozabi na to!“

Naj vas krivda ne trpinči. Odidite od izkušenj, ki so za vami. Naučite se nauka, postanite modrejši, ne obujajte mrtvih zadev in živite svoje življenje.

Z uporabo teh strategij boste občutkom krivde omogočili, izboljšati kakovost vašega življenja. Naučili se boste razlikovati med zdravo krivdo, ki vas opozarja, da je nekaj narobe in nezdravo, ki krade življenje in nima povezave z realnostjo.

Ali obstaja upanje v času

V• 6. poglavje Jozuetove knjige • govori o uničenju Jerihe, ko je Bog zapovedal Izraelcem, naj šest dni korakajo okoli mesta po enkrat, sedmi dan pa sedemkrat. Očitno je eden teh dni bil sobota. Zakaj je Bog dal takšno zapoved?

—H. L.

O: Izraelci so ravnokar stopili v Kanaan in Bog jim je zapovedal, naj zasedejo deželo z vojaško močjo. Da bi to dosegli, bi se morali soočiti z zelo sovražnimi plemenimi. Obzidje je starodavnim mestom zagotovljalo zaščito pred napadalci. Ko je Bog povzročil padec obzidja Jerihe na začetku Izraelovega osvajanja, je Kanaancem pokazal, kakšno moč je podelil svojemu ljudstvu. Šlo je za nadnaravno Božje dejanje in za Izraelce je to bila zelo duhovna izkušnja, tako da je bilo primerno, da v soboto korakajo okrog mesta.

V• Ali obstaja upanje v času • stiske, ki jo omenja Sveti pismo?

— A. C.

O: Sveti pismo napoveduje, da bo tik pred Jezusovim

ponovnim prihodom nastopil čas velike stiske. V pridigi o znamenjih svojega prihoda je sam Jezus omenil, da bo „velika stiska, kakršne ni bilo od začetka sveta do zdaj in je tudi več ne bo.“ (Mt 24,21) Toda Jezus je prav tako podal dve izjavi, ki kažeta, da obstaja upanje tudi sredi stiske, pa naj gre za stisko ob koncu sveta ali za vašo sedanjo osebno preizkušnjo. Prva pravi: „Na svetu imate stisko, toda bodite pogumni: jaz sem svet premagal.“ (Jn 16,33) Druga pa: „In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.“ (Mt 28,20)

V• Sveti pismo govori o ognje- • nem jezeru. Kje na zemlji bo to?

—J. L.

O• Ognjeno jezero ne bo na • določeni lokaciji, temveč bo zajelo celotni planet. Čeprav to ni omenjeno v Razoretju 20, pa Peter govori podrobno o končnem uničenju sveta z ognjem. Pravi: „Prišel bo pa Gospodov dan kakor tat; tedaj bo nebo s hrutom prešlo, prvine se bodo v ognju raztopile, zemlja in dela na njej pa bodo zgorela.“ (2 Pt 3,10)

stiske?

V• V 2 Kor 3,6 Pavel pravi, da nas je Bog „usposobil za služabnike nove zaveze, ne črke, ampak Duha. Črka namreč ubija, Duh pa oživlja.“ Ali to ne pomeni, da kristjani nismo več pod staro zavezo in nam ni potrebno izpolnjevati starega zakona Desetih zapovedi?

—R. O.

O• Pavlova omemba stare in nove zaveze temelji na besedilu iz Jer 31,31-33, kjer Jeremija pravi, da bo Bog sklenil novo zavezo z Izraelom (vr. 31), ki jo definira v 33. vrsti: „Svojo postavo bom dal v njihovo notranjost in v njih srce jo bom zapisal.“ Stara zaveza je bila legalistična, ker so ljudje obljudili, da bodo izpolnjevali Božje zapovedi, ne da bi bili spremenjeni po Svetem Duhu. Nova zaveza je osnovana na Božji obljadi, da nas bo spremenil znotraj, kar imenujemo tudi „novorojenje“, tako da iz ljubezni do njega izpolnjujemo njegove zapovedi. Zapovedi so prisotne v obeh zavezah, razlika pa je v spodbudi za izpolnjevanje.

Pošljite nam svoje svetopisemske vprašanje na naš naslov: info@dopisna-svetopisemska-sola.si

V• Če je Jezus Bog, h kateremu Bogu je molil?

—E. I. M.

O• Svetopisem je jasno potrjuje, da so Bog Oče, Sin in Sveti Duh člani Božjega Trojstva. Bog Oče in Bog Sin sta zagotovo komunicirala v nebesih, preden je Jezus prišel na svet kot človek, vendar to ne moremo imenovati molitev. Ko pa je prišel na zemljo s človeško in božansko naravo, je Jezus v svoji človeški naravi molil k Bogu. Jezus kot človek ni nikoli grešil, vendar je čutil vse človeške slabosti in si je želel pomoči, kakor mi. Svetopisem pravi, da „se je moral v vsem izenačiti“ z nami. (Hebr 2,17) Bil je skušan kakor mi in čutil je trpljenje kakor mi (Hebr 4,15). V svoji človeški naravi je molil k Bogu Očetu za pomoč pri premagovanju skušnjav in težav prav tako, kakor to počnemo mi.

• otroci so nam zogled

Charles Paddock podaja osebno izkušnjo, ki ponazarja resnico, ki jo je poučeval Jezus, ko je živel med nami.

Nekega popoldneva sem z dvorišča zaslišal znani jok. Pohitel sem na pomoč in našel triletnega sina Bobbyja, ki je glasno jokal. Debele solze so neprehonomo polzele po njegovih liceh in med hlipanjem mi je poskušal razložiti, da ga je njegov priatelj Danny, ki stanuje čez cesto, nagnal z njihovega dvorišča. „In Danny me je tudi udaril,“ je rekel.

Pregledal sem ga, vendar nisem našel nobenih vidnih prask ali poškodb, bilo pa je очitno, da je strito njegovo majhno srce. Obrišal sem mu solze in preusmeril njegovo pozornost na druge stvari.

Čez dobro uro sem našel Bobbyja in Dannyja na verandi, kjer sta uživala

v igri. Preteklost je bila popolnoma izbrisana, ne le odpuščena temveč pozabljena. Spomnil sem se Jezusovih besed: „Če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci ... (Mt 18,3). Želim si takega duha odpuščanja do svojih bližnjih.

